

13. SØNDAG EFTER PINSE

Indgangsvers (Sl 74)

Herre, husk på din pagt, og forlad ikke helt dine fattiges sjæle. Rejs dig, Herre, og før din sag, og glem ikke dine fjenders råb. **V.** Hvorfor har du forstødt os for evigt, Gud, hvorfor flammer din vrede op mod de får, du vogter? Ære være.

Kirkebøn

Almægtige evige Gud, giv os at vokse i tro, håb og kærlighed, og for at vi må kunne opnå hvad du har lovet os, lad os da elske dine elskede. Ved vor Herre.

Epistel (Gal 3,16-22)

Brødre! Hvad Abraham angår, blev løfterne givet til ham og til hans afkom. Det hedder ikke: »og til dine afkom« i flertal, men i ental: »og til dit afkom«, og det er Kristus. Hvad jeg mener, er dette: Et testamente, som Gud allerede har gjort retsgyldigt, kan loven, som kom 430 år senere, ikke gøre ugyldigt, så at den dermed skulle sætte løftet ud af kraft. Hvis arven fås på grund af loven, fås den ikke mere på grund af løftet. Men det var ved et løfte, Gud gav Abraham arven. Hvad skulle så loven? Den blev føjet til for overtrædelsernes skyld, men den skulle kun være gyldig, indtil det afkom, som havde fået løftet, var kommet. Den blev givet ved engle, gennem en formidler. En formidler står ikke kun for den ene part. Men Gud er én. Er loven da imod Guds løfter? Aldeles ikke! For var der blevet givet en lov, som kunne gøre levende, så ville retfærdigheden også komme af loven. Men Skriften har indsluttet alt under synd, for at løftet ved tro på Jesus Kristus kunne gives dem, som tror.

Graduale (Sl 74)

Herre, husk på din pagt, og forlad ikke helt dine fattiges sjæle. Rejs dig, Herre, og før din sag. Husk på dine tjeneres vanære.

Halleluja, Halleluja. (Sl 90) Herre, du er blevet vores tilflugt fra slægt til slægt. Halleluja.

Evangelium (Luk 17,11-19)

På den tid, da Jesus vandrede til Jerusalem, gik han midt igennem Samaria og Galilæa. Da han var på vej ind i en landsby, mødte han ti spedalske; de blev stående langt fra ham og råbte: »Jesus, Mester, forbarm dig over os!« Da han så dem, sagde han: »Gå hen og bliv undersøgt af præsterne!« Og mens de var på vej derhen, blev de rene. Men én af dem vendte tilbage, da han så, at han var blevet helbredt. Han priste Gud med høj røst og kastede sig på sit ansigt for Jesu fødder og takkede ham; og det var en samaritaner. Jesus spurgte: »Var der ikke ti, der blev rene? Hvor er de ni? Er det kun denne fremmede, der er vendt tilbage for at give Gud æren?« Og han sagde til ham: »Stå op og gå herfra! Din tro har frelst dig.«

Offertorium (Sl 31)

På dig har jeg håbet, Herre. Jeg sagde, du er min Gud, i dine hænder ligger min skæbne.

Stillebøn

Herre, se i nåde til dit folk og til disse gaver, at du formildet ved dette offer, både må skænke os tilgivelse og give os dét som vi beder om. Ved vor Herre.

Treenigheds præfation bedes.

Kommunionsvers (Vis 16,20)

Brød fra himlen har du givet os, Herre, det, som indeholder al velbehag og al sødmes smag.

Slutningsbøn

Herre, vi beder dig, lad os ved modtagelsen af de himmelske sakramenter vinde fremgang i den evige forløsning. Ved vor Herre.